

Tuchtrechtsuitspraken in 2023

september 2024

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
1. Tuchtuitspraken van de regionale tuchtcolleges.....	5
1.1 Sector.....	5
1.2 Zorgprofessional.....	5
1.3 Klager.....	6
1.4 Klacht.....	6
1.5 Maatregel.....	7
2. Tuchtuitspraken van het centraal tuchtcollege.....	9
2.1 Sector.....	9
2.2 Zorgprofessional.....	9
2.3 Klager.....	10
2.4. Klacht.....	10
2.5. Maatregel.....	10
3. Wat kunnen verpleegkundigen en verzorgenden hiervan leren?	11
Bijlagen	14
Bijlage 1: Overzicht van uitspraken van het centraal tuchtcollege.....	14
Bijlage 2: Overzicht van uitspraken van de regionale tuchtcolleges.....	16
Bijlage 3: Samenvattingen van uitspraken waarbij verpleegkundigen waren betrokken	21
Bijlage 4: Samenvattingen van uitspraken waarbij verpleegkundig specialisten waren betrokken.....	53

Inleiding

Elk jaar krijgen verpleegkundigen en verpleegkundig specialisten te maken met tuchtrecht, een vorm van rechtspraak die erop toeziet dat de leden van een beroepsgroep zich aan de professionele beroepsstandaarden en gedragsregels van hun beroep houden.

In dit overzicht staan alle tuchtrechtsuitspraken uit 2023 beschreven, waarbij een verpleegkundige of een verpleegkundig specialist werd aangeklaagd. Al deze uitspraken zijn gepubliceerd op de website van de overheid; tuchtrecht.overheid.nl. Het doel van dit overzicht is dat zorgprofessionals van deze zaken kunnen leren.

In 2023 zijn er in totaal 68 uitspraken gedaan waarbij een verpleegkundige of verpleegkundig specialist was betrokken. Een tuchtzaak vindt in eerste instantie plaats in één van de drie regionale tuchtcolleges (in Zwolle, Amsterdam en Den Bosch). Dat waren er 50. Als er in hoger beroep wordt gegaan, gaat een tuchtzaak naar het centraal tuchtcollege in Den Haag. Dat gebeurde 18 keer.

Wat waren dit voor zaken? In welke sector werkte de betrokken verpleegkundige of verpleegkundig specialist? Had hij of zij een expertisegebied? Maar ook: wat is de klacht en wie heeft deze ingediend? En welke maatregelen werden er opgelegd door de tuchtcolleges? Dit zie je terug in paragraaf 1 (regionale tuchtcolleges) en paragraaf 2 (centraal tuchtcollege), waar de tuchtzaken zijn samengevat in cijfers.

Wat valt er te leren?

In paragraaf 3 komen belangrijke punten uit de tuchtrechtsuitspraken aan bod en wordt beschreven wat er te leren valt voor verpleegkundigen, verzorgenden en verpleegkundig specialisten.

In de bijlagen staan schematisch overzichten van de klachten, daarin zijn onder andere de betreffende zorgsector, het type beroepsbeoefenaar en de klager te

vinden. Ook staat vermeld of de klacht (on)gegrond is verklaard en welke maatregel er is opgelegd. Verder zijn alle samenvattingen van de tuchtspraken te lezen.

Over tuchtrecht

Je hoopt dat je er nooit mee te maken krijgt, maar het kan iedere verpleegkundige of verpleegkundig specialist die staat ingeschreven in het BIG-register overkomen: een tuchtklacht bij het Tuchtcollege voor de Gezondheidszorg. Zorgprofessionals die volgens andere tekortschieten in de zorgverlening kunnen voor een tuchtcollege worden gedaagd. Het doel van tuchtrechtspraak: het bewaken en bevorderen van de patiëntveiligheid en de kwaliteit van de beroepsuitoefening.

Het tuchtrecht geldt voor verpleegkundigen en verpleegkundig specialisten, maar ook voor andere beroepsgroepen die staan ingeschreven in het BIG-register, zoals artsen, tandartsen en apothekers. Wist je dat verzorgenden niet onder het tuchtrecht vallen? Wel kunnen ze strafrechtelijk worden vervolgd wanneer ze zich niet houden aan de wet- en regelgeving.

Meer lezen? Ga naar de [themapagina Tuchtrecht](#).

1. Tuchtrectuitspraken van de regionale tuchtcolleges

In totaal waren er 50 tuchtrectuitspraken van de regionale tuchtcolleges in 2023 waarbij een verpleegkundige of een verpleegkundig specialist was betrokken.

1.1 Sector

De betrokken verpleegkundigen en verpleegkundig specialisten waren werkzaam in de volgende sectoren:

Geestelijke gezondheidszorg (ggz) 17 keer, namelijk: algemene ggz (9), ambulante ggz/bemoeizorg (2), forensische zorg (2), verslavingszorg (2), FACT-team (1) en penitentiaire zorg (1). Ziekenhuiszorg 15 keer, namelijk: algemeen (7), CCU-afdeling (5), IC-afdeling (1) en SEH-afdeling (1) en transferzorg (1). Ambulancezorg 3 keer (waarvan 1 alarmcentrale). Jeugdgezondheidszorg: 3 keer (2 keer algemeen en 1 keer GGD). Justitiële zorg (penitentiaire zorg) 3 keer. VVT (ouderenzorg) 2 keer. Wijkverpleging 2 keer. Zorgpension 2 keer. Tbs-kliniek 1 keer. Bedrijfsgezondheidszorg 1 keer. Arbodienst 1 keer. Bij 1 zaak was de sector onbekend.

Conclusie: in de ggz (17 keer) en de ziekenhuissector (15 keer) zijn de meeste tuchtrectuitspraken gedaan tegen verpleegkundigen of verpleegkundig specialisten. In alle andere sectoren is het aantal beperkt tot één, twee of drie.

1.2 Zorgprofessional

11 keer is een verpleegkundig specialist betrokken (4 keer verpleegkundig specialist GGZ, 6 keer een verpleegkundige specialist AGZ en 1 keer is de verpleegkundig specialist ook bestuurder bij een ggz-instelling).

39 keer is een verpleegkundige betrokken (GGZ-verpleegkundige (6), SPV'er (6), CCU-verpleegkundige (5), verpleegkundige in het ziekenhuis (3), ambulanceverpleegkundige (2), jeugdzorgverpleegkundige (2), verpleegkundigen in de wijkverpleging (2), verpleegkundige werkzaam in een zorgpension (2), arbo-

verpleegkundige (1), IC-verpleegkundige (1), justitieel verpleegkundige (1), praktijkondersteuner (1), SEH-verpleegkundige (1), transferverpleegkundige (1), verpleegkundige in de alarmcentrale (1), verpleegkundige in de ouderenzorg (VVT), verpleegkundig zorgmanager (1) en onbekend (1).

Conclusie: er zijn meer uitspraken gedaan tegen verpleegkundigen (39 keer) dan tegen verpleegkundig specialisten (11 keer). Daarbij moet worden vermeld dat er ook veel meer BIG-geregistreerde verpleegkundigen dan BIG-geregistreerde verpleegkundig specialisten werkzaam zijn in de zorg. Op 1 januari 2024 waren er 201.414 BIG-geregistreerde verpleegkundigen en 5.533 BIG-geregistreerde verpleegkundig specialisten. Verder zijn diverse gespecialiseerde verpleegkundigen of verpleegkundigen met een expertisegebied betrokken.

1.3 Klager

23 keer dient de directe naaste van de cliënt een klacht in, waarbij 7 keer de cliënt zelf is overleden. In 17 gevallen doet de cliënt het zelf, de IGJ (Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd) volgt met 6 keer. Slechts 1 keer dient een ex- echtgenoot de klacht in, net als een voormalige werkgever (1 keer), een huidige werkgever (1 keer), de zorgverzekeraar (1 keer) en een advocaat van een cliënt (1 keer).

Conclusie: het type klagers behelst het meest de directie naaste van een (al dan niet) overleden cliënt (23 keer) maar ook de cliënt zelf dient 17 keer een klacht in tegen zijn zorgverlener. Het is opvallend dat de IGJ 6 keer een klacht indient en vaak heeft dit te maken met grensoverschrijdend gedrag van de betrokken zorgverlener. Verder valt op dat een zorgverzekeraar 1 keer een klacht indient vanwege onjuist declareren van zorg.

1.4 Klacht

Tegen verpleegkundig specialisten werden in totaal 11 tuchtrechtspraken gedaan. Daarbij ging het 9 keer om een onjuiste behandeling of verkeerde diagnose, 1 keer om het verlenen van geen of onvoldoende zorg en 1 keer om een overige klacht.

Tegen verpleegkundigen werden in totaal 39 uitspraken gedaan. Daarbij ging het 10 keer om het verlenen van geen of onvoldoende zorg, 7 keer om grensoverschrijdend gedrag, 4 keer om een onjuiste behandeling of verkeerde diagnose, 3 keer om een onheuse bejegening, 2 keer om niet of te laat verwijzen, 2 keer om onjuist declareren, 2 keer om onzorgvuldig handelen, 2 keer had het te maken met de Opiumwet (misbruik van middelen) en 1 keer met een onjuiste verklaring of rapport. In 6 gevallen ging het om een overige klacht.

Conclusie: wat betreft het type klacht gaat het bij verpleegkundig specialisten het meest om onjuiste behandeling of verkeerde diagnose (9 keer) en bij verpleegkundigen gaat het grootste deel om onvoldoende zorg verlenen (10 keer) en grensoverschrijdend gedrag 7 keer.

1.5 Maatregel

Tegen verpleegkundig specialisten werd 8 keer de klacht ongegrond verklaard. De overige 3 keer werd er een waarschuwing gegeven.

Tegen verpleegkundigen werd 24 keer de klacht ongegrond verklaard. 2 keer werd de klacht gegrond verklaard zonder dat een maatregel werd opgelegd. Verder werd 2 keer een berisping opgelegd, werd er 1 keer een waarschuwing opgelegd en was de klacht 1 keer niet ontvankelijk.

Verder is opgelegd: een gedeeltelijke ontzegging bevoegdheid (geen zorg aan minderjarigen), een schorsing van 12 maanden (waarvan 6 maanden voorwaardelijk en specifieke voorwaarden), een schorsing van 12 maanden met voorwaarden en een schorsing van 6 maanden met een proeftijd van 2 jaar, een doorhaling in het BIG-register met directe schorsing. 4 keer werd een verbod op weder-inschrijving in het BIG-register met onmiddellijke ingang opgelegd.

Conclusie: de meeste klachten tegen verpleegkundigen specialisten werden ongegrond verklaard (8 keer), 3 verpleegkundig specialisten kregen te maken met een waarschuwing.

Bij verpleegkundigen valt op dat het aantal ernstige maatregelen (van schorsing, geschrapt uit het BIG-register of een gedeeltelijke ontzegging) hoger ligt dan voorgaande jaren. Het gaat hier om 9 zorgverleners die zo'n ernstige maatregel kregen opgelegd. Het gaat dan vaak om grensoverschrijdend gedrag (relatie of seksueel contact met de cliënt).

2. Tuchtuitspraken van het centraal tuchtcollege

In totaal werden er 18 tuchtuitspraken door het centraal tuchtcollege in de gezondheidszorg gedaan in 2023, waarbij verpleegkundigen of verpleegkundig specialisten betrokken waren.

2.1 Sector

De betrokken verpleegkundigen of verpleegkundig specialisten werkten in de volgende zorgsectoren.

Acute zorg/ambulancezorg 4 keer, ggz 3 keer (2 keer in de wijk/bemoeizorg, 1 keer acute psychiatrie), wijkverpleging 3 keer en forensische zorg 2 keer. De hospicezorg, jeugdgezondheidszorg, verpleeghuiszorg, verslavingszorg en ziekenhuis kwamen allemaal één keer voorbij. In 1 van de zaken ging het om vrijwilligerswerk.

Conclusie: opvallend is dat ook de psychiatrie (ggz en forensische zorg samen) de meest voorkomende sector is, gevolgd door de acute zorg.

2.2 Zorgprofessional

In 4 gevallen ging het om een ambulanceverpleegkundige, 3 keer om een SPV'er en 2 keer om een leidinggevende/manager verpleegkunde. Verder ging het om een verpleegkundige in de forensische zorg, een verpleegkundige hospicezorg, een verpleegkundige in de jeugdgezondheidszorg, een verpleegkundig specialist ggz, verpleegkundige als vrijwilliger, een verpleegkundige in het ziekenhuis, een zorgmanager (forensische zorg) en een zzp'er (verpleegkundige in de wijk).

Conclusie: het type beroepsbeoefenaar dat werd aangeklaagd is divers, maar de SPV'er, de ggz-verpleegkundige en de ambulanceverpleegkundige komen het meest voor in hoger beroepszaken.

2.3 Klager

9 keer gaat het om een klacht van de cliënt zelf, 5 keer diende een directe naaste (partner of kinderen) de klacht in, 3 keer de IGJ en 1 keer een ex-naaste.

Conclusie: cliënten zelf of hun directe naasten gaan het meest in hoger beroep, gevolgd door de IGJ.

2.4. Klacht

De klacht ging 6 keer om geen of onvoldoende zorg en 5 keer om grensoverschrijdend gedrag. In 2 gevallen ging het om onheuse bejegening en in nog 2 andere gevallen om een onjuiste behandeling of verkeerde diagnose. 1 klacht ging over schending van het beroepsgeheim en 1 klacht over het niet of te laat verwijzen. In 1 geval ging het om een overige klacht.

Conclusie: in hoger beroepsuitspraken waarbij een verpleegkundige of verpleegkundig specialist betrokken was, gaat het in veel gevallen om geen of onvoldoende zorgverlening, gevolgd door grensoverschrijdend gedrag.

2.5. Maatregel

15 keer neemt het centrale tuchtcollege dezelfde beslissing als het regionaal tuchtcollege. In die gevallen kun je zeggen dat het hoger beroep niet geslaagd is.

3 keer komt het centraal tuchtcollege tot een aangepaste uitspraak. 1 keer werd de waarschuwing ingetrokken, 1 keer werd de onvoorwaardelijke schorsing gehandhaafd maar voegde het centraal tuchtcollege er een einddatum aan toe en 1 keer werd een zzp-verpleegkundige - die door het regionaal tuchtcollege 6 maanden werd geschorst - definitief geschrapt uit het BIG-register.

Conclusie: in de meeste zaken (15 van de 18) in hoger beroep blijft de uitspraak van het regionaal tuchtcollege gehandhaafd door het centraal tuchtcollege. Bij 3 zaken komt het centraal tuchtcollege tot een andere uitspraak.

3. Wat kunnen verpleegkundigen en verzorgenden hiervan leren?

Het is lastig om te vast te stellen wat de belangrijkste tuchtrechtsuitspraken waren in 2023 waarbij een verpleegkundige of verpleegkundig specialist bij betrokken was. In feite is iedere tuchtrechtspraak belangrijk en kan er van worden geleerd. Ook de ongegrond verklaarde klachten kunnen soms leerzame elementen bevatten, waardoor een zorgprofessional een klacht zou kunnen voorkomen.

Wat opvalt is dat er 12 tuchtrechtsuitspraken zijn gedaan met betrekking tot grensoverschrijdend gedrag of geen professionele distantie bewaren in de zorgverlening. Dit gaat vaak om kortdurende liefdes- of seksuele relaties tussen verpleegkundigen of verpleegkundig specialisten met cliënt of directe naasten. (zie bijlage 3: uitspraak 3, 9, 19, 33, 34, 38, 41, 42, 54 en bijlage 4: uitspraak 1)

Dit levert vaak een schorsing of een schrapping uit het BIG-register op. Ook waren er uitspraken over diefstal van middelen (opiaten) en misbruik (zie bijlage 3: uitspraak 43 en 44) door verpleegkundigen en over (thuis)zorg declareren bij de zorgverzekeraar, waarbij zorg niet is verleend. (zie bijlage 3: uitspraak 45) Ook deze aantijgingen leveren een zware maatregel op, meestal een schorsing of schrapping uit het BIG-register.

Van deze uitspraken is bijvoorbeeld te leren dat je als zorgverlener moet voorkomen dat patiënten, cliënten of naasten onbedoeld jouw handelen als grensoverschrijdend ervaren. Maar ook dat je zelfreflectie organiseert over je eigen handelen en dat je de normen en waarden die je hanteert, bespreekt in je team. Tot slot is van belang dat je jouw eigen deskundigheid vergroot rondom grensoverschrijdend gedrag.

Ook is er geklaagd over het verlenen van onvoldoende zorg, zoals het aanbieden van onvoldoende voeding of vocht, onvoldoende communicatie en onvoldoende rapportage. Hier valt te leren dat zorgverleners zorg dienen te dragen voor het (laten)

aanbieden van voldoende voeding en vocht aan en hier helder over te communiceren en rapporteren. (zie bijlage 3: uitspraak 39)

Daarnaast zijn er een paar klachten rondom bejegening geweest. (zie bijlage 3, uitspraak 10, 20, 39 en 46) Bij bejegening is het verstandig dat wanneer je merkt dat patiënten, cliënten of hun naasten problemen hebben met bejegening dat je dit ook zo objectief mogelijk in het dossier beschrijft en vastlegt. Verder is duidelijk geworden dat een leidinggevende verpleegkundige niet direct aansprakelijk en verantwoordelijk is voor de verleende zorg door zorgverleners. (zie bijlage 3: uitspraak 29) Maar dit kan wel wanneer de verpleegkundige leidinggevende in de organisatie van zorg of bij het scheppen van goede randvoorwaarden voor de zorgverlening tekortschiet, of wanneer deze professional zelf betrokken is bij de uitvoering van de zorgverlening en tekortschiet.

Over het handelen (denk aan verpleegkundige interventies) wordt gezegd dat deze niet onzorgvuldig moeten zijn. (zie bijlage 3: uitspraak 35 en 39) Hierin is het van belang dat zorgverleners het handelingsprotocol of de gangbare praktijk (mits *evidenced based*) zoveel mogelijk volgt. Wijk je af van het handelingsprotocol? Dan dient dit altijd in het belang te zijn van de patiënt of cliënt en afgestemd te worden hem of haar (of naasten) en medebehandelaars. Ook dienen professionals dit vast te leggen in het dossier.

Bij meldingen aan Veilig Thuis is professionele distantie en het doorgeven van zorgvuldig objectieve informatie van belang. (zie bijlage 3: uitspraak 6 en 50) Ook het aannemen van meer dan symbolische cadeaus of geldbedragen (zoals je naam laten opnemen in een testament) kan tot klachten leiden. (zie bijlage 3: uitspraak 9) Voorkom dit. Reflecteer hierover en ga dit niet aan. En wanneer de IGJ vraagt om mee te werken aan een onderzoek weiger dit dan niet als zorgprofessional. (zie bijlage 3: uitspraak 35) Dit werkt in je nadeel.

In de ggz (bemoeizorg) is het van belang dat een zorgverlener bij een zogenaamd 'stopgesprek' kan uitleggen wat de toegevoegde waarde is van je aanwezigheid bij zo'n gesprek en dat je dit vooraf met collega's afstemt. (zie bijlage 3: uitspraak 17)

Verder blijkt uit de uitspraken van de tuchtcolleges dat gezondheidsklachten van patiënten en cliënten door zorgverleners serieus moeten worden genomen. Alarmsignalen mogen niet worden genegeerd, maar gesignaleerd. Er dient voldoende uitvraag bij de patiënt of cliënt te zijn die klachten heeft. Neem een correcte en uitgebreide anamnese af en doe objectief verslag. Vraag altijd bij een onbekende patiënt of cliënt wat de medische voorgeschiedenis is en welke medicatie er wordt gebruikt als dit nog niet bekend is. En maak geen medicatie klaar als daar geen indicatie voor is.

Ben je aanhoudend oververmoeid? Vraag jezelf dan af of je moet blijven werken voor kwetsbare en zieke patiënten of cliënten. En het is verstandig om bij aanhoudende oververmoeidheid dit met je werkgever en of leidinggevende te bespreken en zo'n gesprek vast te leggen. (zie bijlage 3: uitspraak 48)

Tot slot: verstrek nooit zonder toestemming van de cliënt informatie aan derden over de cliënt vanwege beroepsgeheim. (zie bijlage 3 uitspraak 19 en bijlage 4: uitspraak 3.

Bijlagen

Bijlage 1: Overzicht van uitspraken van het centraal tuchtcollege

Sector	Zorgprofessional	Klager	Klacht	Maatregel
Forensische psychiatrie	Zorgmanager	Cliënt	Niet of te laat verwijzen	Ongegrond, ook in hoger beroep
Forensische psychiatrie	Verpleegkundige	Cliënt	Grensoverschrijdend gedrag	Gegronnd, ook in hoger beroep: voorwaardelijke schorsing van 2 maanden (proeftijd 2 jaar)
Acute psychiatrie	Verpleegkundig specialist, ggz	IGJ	Grensoverschrijdend gedrag	Gegronnd: blijft onvoorwaardelijke schorsing, met een einddatum
Hospice	Verpleegkundige	Broer van cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Geen, ook in hoger beroep geen
Vrijwillige bij Hotel vakantie	Verpleegkundige	IGJ	Overig, grensoverschrijdend gedrag	Geen
Jeugdgezondheidszorg	Verpleegkundige	Cliënt	Schenden van beroepsgeheim	Niet ontvankelijk, ook in hoger beroep
Ambulancezorg	Ambulanceverpleegkundige	Zoon van cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Geen, ook in hoger beroep geen
GGZ (wijkverpleging, bemoeizorg)	SPV'er	Cliënt	Onheuse bejegening	Ongegrond, ook in hoger beroep
GGZ (wijkverpleging, bemoeizorg)	SPV'er	Cliënt	Grensoverschrijdend gedrag	Regionaal tuchtcollege: waarschuwing, centraal tuchtcollege: geen maatregel en trekt waarschuwing in
Verpleeghuis	Leidinggevende verpleegkundige	Echtgenoot van cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond, ook in hoger beroep
Ambulancezorg	Ambulanceverpleegkundige	Cliënt	Onjuiste behandeling	Ongegrond, ook in hoger beroep

			en/of verkeerde diagnose	
Wijkverpleging	Verpleegkundige (zzp)	IGJ	Grensoverschrijdend gedrag	Eerst 6 maanden geschorst en in hoger beroep gegrond, doorhaling in BIG-register
Wijkverpleging	Verpleegkundig manager	Cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond, ook in hoger beroep
Wijkverpleging	Coördinerend verpleegkundige	Cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond, ook in hoger beroep
Ambulancezorg	Ambulanceverpleegkundige	Echtgenoot van cliënt	Onvoldoende zorg, verkeerde diagnose	Ongegrond, ook in hoger beroep
Ambulancezorg	Ambulanceverpleegkundige	Cliënt	Onheuse bejegening	Ongegrond, ook in hoger beroep
Verlavingszorg	SPV'er	Ex-partner van cliënt	Overige	Waarschuwing, ook in hoger beroep
Ziekenhuis	Verpleegkundige	Kinderen van cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond, ook in hoger beroep

Bijlage 2: Overzicht van uitspraken van de regionale tuchtcolleges

Sector	Zorgprofessional	Klager	Klacht	Maatregel
Onbekend	Verpleegkundige	Directe naaste (dochter/zoon)	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond, geen
GGZ ambulante, bemoezorg	SPV'er	Cliënt	Overige klachten, fout declareren	Ongegrond, geen
Arbodienst	Arbo-verpleegkundige	Cliënt	Overige klachten	Ongegrond, geen
GGZ	SPV'er	Vader van gezin	Overige klachten en onzorgvuldig handelen	Gedeeltelijk gegrond: waarschuwing
Ambulancezorg	Ambulanceverpleegkundige	Cliënt	Overige klachten, onvoldoende zorg	Ongegrond, geen
Ziekenhuis	Transferverpleegkundige	Zoon van cliënt	Bejegening	Kennelijk ongegrond
GGZ	Verpleegkundig specialist en bestuurder	Ouders van cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Deels gegrond: waarschuwing
Alarmcentrale 112	Verpleegkundige	Zus van cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond via voorzittersbeslissing
Ziekenhuis	Verpleegkundig specialist	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond, geen
Ziekenhuis	Verpleegkundig specialist	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond, geen
Ziekenhuis	Verpleegkundig specialist	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond, geen
Jeugdgezondheidszorg	Verpleegkundig specialist	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond
Forensische zorg (long stay)	Verpleegkundige (zorgmanager)	Cliënt	Niet of te laat verwijzen	Ongegrond
GGZ	SPV'er	Zus van cliënt	Overige klachten	Ongegrond
GGZ	Verpleegkundig specialist GGZ	Cliënt	Overige klachten	Ongegrond

GGZ, verslavingszorg	Verpleegkundig specialist	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond
GGZ, verslavingszorg	Verpleegkundige	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond
Penitentiare zorg	SPV'er	Cliënt	Grensoverschrij- dend gedrag	Gegrond: berisping
Jeugdgezond- heidszorg	Verpleegkundige	Moeder van patiënten	Onheuse bejegening	Ongegrond (meningen lopen uiteen)
Zorgpension	Verpleegkundige	Dochter van cliënt	Overige klachten	Ongegrond
Zorgpension	Verpleegkundige	Dochter van cliënt	Overige klachten	Ongegrond
GGZ	Verpleegkundig Specialist GGZ	IGJ	Onjuiste behandeling verkeerde diagnose	Gegrond: waarschuwing
Ziekenhuis	Verpleegkundige (en physician assistant), werkzaam als seksuoloog	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Niet ontvankelijk
Ziekenhuis, CCU-afdeling	Verpleegkundige	Dochter van overleden cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond
Ziekenhuis, CCU-afdeling	Verpleegkundige	Dochter van overleden cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond
Ziekenhuis, CCU-afdeling	Verpleegkundige	Dochter van overleden cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond
Ziekenhuis, CCU-afdeling	Verpleegkundige	Dochter van overleden cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond
Ziekenhuis, CCU-afdeling	Verpleegkundige	Dochter overleden cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond
Justitiële zorg	Justitieel- verpleegkundige	Cliënt	Niet of te laat verwijzen	Ongegrond

GGZ, ambulante zorg	SPV'er	Cliënt	Onjuiste verklaring of rapport	Ongegrond
GGZ	Verpleegkundige en psychosociaal therapeut	Cliënt	Grensoverschrijdend gedrag	Gegronnd, geen
Forensische ggz	Verpleegkundige	IGJ	Grensoverschrijdend gedrag	Gegronnd: ontzegging van het recht om weer in het BIG-register te worden ingeschreven
GGZ, FACT-team	Verpleegkundige	Voormalige werkgever	Grensoverschrijdend gedrag	Gegronnd: voorwaardelijke schorsing van 12 maanden met voorwaarden
Verpleeghuis	Verpleegkundige	Schoon- dochter van cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Deels gegronnd: geen maatregel
Ziekenhuis	Verpleegkundige	Moeder van patiënt	Onheuse bejegening	Ongegrond
GGZ	Casemanager, verpleegkundige	IGJ	Grensoverschrijdend gedrag	Gegronnd: voorwaardelijke schorsing van 6 maanden met proeftijd van 2 jaar
GGZ	Verpleegkundige	Werkge- ver, namens de cliënt	Grensoverschrijdend gedrag	Gegronnd: schorsing voor de duur van 12 maanden, waarvan zes maanden voorwaardelijk met bijzondere voorwaarden
Penitentiaire inrichting (justitieel)	Verpleegkundig specialist	Echtge- noot en dochter van cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond

Verpleeghuis	Verpleegkundig specialist	Dochters van cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Geground: waarschuwing
Ziekenhuis	Verpleegkundige	IGJ	Opiumwet, misbruik van middelen	Geground: ontzegging van het recht om weer in het BIG-register te worden opgenomen
Ziekenhuis	Verpleegkundige	IGJ	Opiumwet, misbruik van middelen	Geground: verpleegkundige is al uitgeschreven uit het BIG-register. Verbod op weder-inschrijving en beroepsverbod met directe werking
Wijkverpleging	Verpleegkundige met eenmanszaak in wijkverpleging	Zorgverzekeraar	Onjuist declareren	Geground: Doorhaling in het BIG-register en directe schorsing
Wijkverpleging	Verpleegkundige	Ouders van twee patiënten	Geen of onvoldoende zorg	Geground: verbod op weder-inschrijving in het BIG-register met de bepaling dat deze maatregel onmiddellijk van kracht wordt.
Ziekenhuis, SEH-afdeling	SEH-verpleegkundige	Nabe-staande van cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond
GGD, jeugdzorg	Jeugdverpleegkundige	Moeder van cliënt	Overige klachten	Ongegrond
Bedrijfsgezondheidszorg	Praktijkondersteuner, verpleegkundige	Advocaat van cliënt	Overige klachten waaronder bejegening	Ongegrond (raadkamer)

Tbs-kliniek	Verpleegkundig specialist	Cliënt	Onjuiste behandeling, verkeerde diagnose	Ongegrond
Ziekenhuis, IC-afdeling	IC-verpleegkundige	IGJ	Grensoverschrijdend gedrag in privésfeer	Gegrond: gedeeltelijke ontzegging bevoegdheid (geen zorgverlening aan minderjarigen)
GGZ	SPV'er	Ex-echtgenoot van cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Ongegrond
Ambulancezorg	Verpleegkundige	Zoon van overleden cliënt	Geen of onvoldoende zorg	Gegrond: berisping

Bijlage 3: Samenvattingen van uitspraken waarbij verpleegkundigen waren betrokken

- Datum publicatie: 19-01-2023
- Datum uitspraak: 06-01-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:19

1. Klacht tegen verpleegkundige. Klagers zijn nabestaanden van patiënte. Verwijt dat beklaagde niet heeft gecommuniceerd dat er op 25 augustus 2021 om 19:30 uur een order voor morfine was aangevraagd. Tevens verwijt dat hij de achteruitgang van patiënte niet besproken heeft met de familie. Het college oordeelt dat beklaagde in overleg met de kliniekarts de morfine heeft toegediend om patiënte comfortabel de nacht in te laten gaan. De vitale parameters waren op het moment van overleg tussen beklaagde en de kliniekarts, als tijdens het toedienen van de morfine, nog hetzelfde als in de middag op het moment van afstemmen met de familie. Van een achteruitgang in de gezondheidstoestand van patiënte was dus geen sprake en op grond daarvan was beklaagde niet gehouden contact op te nemen met de familie. Een order om morfine toe te dienen, is enkel de basis voor een verpleegkundige om een handeling te mogen verrichten. In dit geval betrof de order de bevoegdheidsoverdracht aan de verpleegkundige om - indien noodzakelijk - morfine toe te dienen. Een dergelijke order behoefde naar het oordeel van het college niet gecommuniceerd te worden met klagers, omdat dit beleid diezelfde dag met hen besproken was. Klacht kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 18-01-2023
- Datum uitspraak: 18-01-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:7

2. Klacht tegen een verpleegkundige. Klager verblijft op de longstay-afdeling van de instelling waar de verpleegkundige als zorgmanager bij de Medische Dienst werkt. Voor de tandheelkundige zorg is een overeenkomst gesloten met een bedrijf. Eens

per maand komt een aan dat bedrijf verbonden tandarts met een mobiele praktijk naar de instelling. Eind augustus 2021 meldde klager zich bij de medische dienst met erge kiespijn. Klager kon een paar dagen later terecht bij de tandarts op locatie van de instelling in een andere stad. Dit was een andere tandarts dan waar de instelling een overeenkomst mee heeft. Klager liet daarna weten dat hij geen gebruik meer wilde maken van de gecontracteerde tandarts. Klager verwijt de verpleegkundige dat hij niet wil tegemoetkomen aan de wens van klager niet meer behandeld te worden door de tandarts die eens per maand op locatie is, maar door de tandarts in de andere niet gecontracteerde kliniek. In de vrachtwagen waarmee de tandarts komt, kunt je niet spoelen. Daarom is zijn gebit kapot gemaakt. Het Regionaal Tuchtcollege acht de klacht kennelijk ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klager tegen deze beslissing.

- Datum publicatie: 18-01-2023
- Datum uitspraak: 18-01-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:8

3. Klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige was werkzaam in de instelling waar klager verbleef. Zij hield zich bezig met behandeling en ondersteuning van cliënten bij hun resocialisatieproces. De verpleegkundige heeft gedurende zes weken als persoonlijk begeleider nazorg aan klager verleend waarna klager zelfstandig ging wonen met ambulante begeleiding. Op enig moment heeft de verpleegkundige klager thuis bezocht en is een seksuele relatie ontstaan die circa 1,5 jaar heeft geduurd. Vijf maanden na het beëindigen van de relatie heeft klager de instelling over de relatie geïnformeerd. Na onderzoek is de verpleegkundige op staande voet ontslagen. Klager verwijt de verpleegkundige dat zij hem seksueel heeft misbruikt, hem heeft voorgelogen en valse aangifte heeft gedaan, dat hij door haar gedetineerd heeft gezeten en nu geestelijk onstabiel is, waardoor hij weer bij psychologen in behandeling moet, dat door haar zijn huisdieren dood zijn en hij nu weer schulden heeft, en dat zij klager niet onder ogen wil komen om uitleg te geven, zodat klager het kan afsluiten. Het Regionaal Tuchtcollege acht het eerste klachtonderdeel gegrond en legt aan de verpleegkundige de maatregel van

voorwaardelijke schorsing van twee maanden met een proeftijd van twee jaar op, en verklaart de overige klachtonderdelen ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klager tegen deze beslissing.

- Datum publicatie: 27-01-2023
- Datum uitspraak: 27-01-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:14

4. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Naar het oordeel van het college mocht de verpleegkundige erop vertrouwen dat klager door het zetten van zijn paraaf op het toestemmingsformulier, toestemming gaf aan de verpleegkundige om een brief te schrijven over het belang van bewindvoering voor klager en aldus informatie over klager te delen. Anders dan waar klager kennelijk van uitgaat, heeft de verpleegkundige ook niet bepaald dat klager een bewindvoerder nodig had. De brief die de verpleegkundige heeft geschreven, diende ertoe om vanuit het perspectief van de verpleegkundige het belang van onderbewindstelling te motiveren en daarmee te ondersteunen. Dat is iets anders dan over bewindvoering bepalen of beslissen. Klacht kennelijk ongegrond verklaard.

- Datum publicatie: 27-01-2023
- Datum uitspraak: 27-01-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:15

5. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Dat de verpleegkundige gezegd zou hebben dat de afspraak met de arbeidsdeskundige niet door zou gaan, is tegenstrijdig aan hetgeen zij genoteerd heeft in haar terugkoppeling. Het college kan niet vaststellen dat klager gelijk heeft en dus ook niet dat de verpleegkundige een tuchtrechtelijk verwijt kan worden gemaakt. De overige klachtonderdelen zijn ook ongegrond. Klacht kennelijk ongegrond verklaard.

- Datum publicatie: 27-01-2023
- Datum uitspraak: 27-01-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:16

6. Gedeeltelijk gegronde klacht tegen een verpleegkundige. Met klager en de verpleegkundige is het college van oordeel dat de verpleegkundige in zijn zorgmelding bij Veilig Thuis onvoldoende duidelijk heeft verwoord dat geen sprake was van eigen waarnemingen maar van een weergave van wat klager en zijn ex-partner vertelden. Verder heeft de verpleegkundige informatie verstrekt aan de Raad voor de Kinderbescherming nadat de behandelrelatie was beëindigd. Naar het oordeel van het college heeft de verpleegkundige in het telefonische contact met de raadsonderzoekers niet gehandeld volgens de beroepsnormen over het omgaan met medische informatie; het is onvoldoende objectief en getuigt onvoldoende van professionele distantie. Het college rekent de verpleegkundige dit handelen aan, omdat hij kort daarvoor tot het inzicht was gekomen dat zijn zorgmelding onvoldoende feitelijk was verwoord. Aan de andere kant is het college zich ervan bewust dat het handelen van de verpleegkundige heeft plaatsgevonden in de ingewikkelde context van zorgverlening binnen een FACT-team aan een cliënt die in een vechtscheiding verwickeld is, tegen de achtergrond van onderzoeken door Veilig Thuis en de Raad voor de Kinderbescherming en diverse juridische procedures tussen klager en zijn ex-partner. De klacht is voor het overige ongegrond verklaard. Klacht gedeeltelijk gegrond verklaard. Waarschuwing.

- Datum publicatie: 27-01-2023
- Datum uitspraak: 27-01-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:17

7. Ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. In deze tuchtprocedure neemt klager bij zijn klachten de lezing van de verpleegkundige tot uitgangspunt, namelijk dat de verpleegkundige na zijn onderzoek tot de werkhypothese is gekomen dat bij klager mogelijk sprake was van een hersenbloeding (CVA) en dat de verpleegkundige

klager heeft geadviseerd om met de ambulance naar het ziekenhuis te gaan voor nader onderzoek door een neuroloog. Het college is van oordeel dat de verpleegkundige ervan uit mocht gaan dat klager wilsbekwaam was toen hij volhardde in zijn weigering om met de ambulance mee te gaan. Verder kan het college de verpleegkundige volgen in zijn beslissing dat hij de weigering van klager moest accepteren. Met het geven van de, door klager begrepen, instructies hoe te handelen als de pijn zou aanhouden heeft de verpleegkundige zorgvuldig gehandeld. Klacht ongegrond verklaard.

- Datum publicatie: 08-02-2023
- Datum uitspraak: 08-02-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:25

8. Klacht tegen een verpleegkundige. De broer van klager (patiënt) is eind 2020 vanuit het ziekenhuis naar een hospice overgeplaatst. De verpleegkundige is werkzaam in het hospice. Ruim een week na de opname in het hospice is patiënt mee naar huis genomen en is hij diezelfde avond overleden. Klager verwijt de verpleegkundige dat zij zich niet heeft gehouden aan gedragscodes en onvoldoende rekening heeft gehouden met de wensen van de patiënt en zijn familie door patiënt onnodig medicatie toe te dienen om hem 'plat te leggen' waardoor hij buiten bewustzijn was toen hij overleed en waardoor zijn leven eerder en op onnatuurlijke wijze is beëindigd, dat patiënt zijn geloofsovertuiging niet heeft kunnen uitoefenen omdat de islamitische richtlijn om nuchter te sterven niet is gehonoreerd en dat zij nalatig is geweest in de communicatie door de familie pas achteraf toestemming te vragen voor de inzet van medicatie. Het Regionaal Tuchtcollege verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht omdat sprake is van bijzondere omstandigheden die elk op zich en tezamen aanleiding geven om niet te veronderstellen dat klager met zijn klacht de wil van zijn broer uitdrukt. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klager tegen deze beslissing.

- Datum publicatie: 08-02-2023
- Datum uitspraak: 08-02-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:26

9. Klacht tegen een verpleegkundige. De beklaagde verpleegkundige heeft als vrijwilliger de inmiddels overleden patiënte en haar echtgenoot op een vakantiereis begeleid. De verpleegkundige verleende zorg aan de patiënte. Met de echtgenoot heeft geen zorgrelatie bestaan. Na het overlijden van de patiënte heeft de verpleegkundige contact gehouden met de echtgenoot, is er een vriendschappelijke relatie ontstaan en heeft zij geld van hem geleend en cadeaus ontvangen. De echtgenoot heeft de verpleegkundige in zijn testament opgenomen en bij hernieuwd levenstestament o.a. de verpleegkundige als gevolmachtigde aangewezen. Na het overlijden van de echtgenoot is de eerder aan de verpleegkundige lening in de vorm van een voorschot op de erfenis omgezet in een schenking. De IGJ verwijt de verpleegkundige dat zij tekort is geschoten in de zorg jegens de echtgenoot, dat zij in strijd heeft gehandeld met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt door niet te handelen conform haar professionele verantwoordelijkheid, en dat zij blijft volhouden dat zij niet in strijd met de professionele normen heeft gehandeld. Het Regionaal Tuchtcollege acht de klacht ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege is van oordeel dat de Inspectie niet-ontvankelijk is voor zover de klacht is gebaseerd op artikel 47 eerste lid, sub b Wet BIG, toetst het handelen van de verpleegkundige aan artikel 47 eerste lid, sub a Wet BIG en komt op andere gronden dan het Regionaal Tuchtcollege tot het oordeel dat de klacht ongegrond is.

- Datum publicatie: 10-02-2023
- Datum uitspraak: 07-02-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:37

10. Klaagsters moeder heeft aansluitend op ziekenhuisopname zorg in een zorginstelling. Klager stelt dat de verpleegkundige die vanuit het ziekenhuis verantwoordelijk was voor het zoeken van een zorginstelling die op korte termijn

plek had hem onheus heeft bejegend door te zeggen dat er een vervelende situatie zou ontstaan als zijn moeder de de aangeboden plek (die niet haar voorkeur had) zou weigeren. De voorzitter oordeelt dat verpleegkundige heeft uitgelegd hoe het systeem feitelijk werkt. Moeder kon niet in het ziekenhuis blijven. Dat klager zich daardoor onder druk gezet voelde, maakt de bejegening niet onheus. De klacht is "kennelijk ongegrond". De klacht is "kennelijk niet-ontvankelijk" voor zover klager namens zijn moeder klaagt. Moeder heeft de klacht niet meegetekend en is wilsbekwaam.

- Datum publicatie: 16-02-2023
- Datum uitspraak: 14-02-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:46

11. Klaagster stelt dat de verpleegkundige onvoldoende aandacht heeft gegeven aan de buikklachten waarmee haar broer op 26 september 2020 '112' heeft gebeld. De verpleegkundige had volgens klaagster voor de zekerheid een mobiele arts moeten langs sturen. Haar broer is later die dag overleden aan hartfalen. De klacht wordt door de voorzitter kennelijk ongegrond verklaard. De voorzitter overweegt dat klaagster niet onderbouwt waarom de verpleegkundige niet juist zou hebben gehandeld. Voor het langs sturen van een arts moet een objectieve reden bestaan. Dat klaagsters broer later die dag is overleden aan hartfalen, is kennis achteraf, die bij de tuchtrechtelijke toets buiten beschouwing blijft.

- Datum publicatie: 15-03-2023
- Datum uitspraak: 15-03-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:47

12. Klacht tegen verpleegkundige. Hij is als verpleegkundige bij Jeugdgezinszorg verbonden aan de school van de twee kinderen van klager. Veilig Thuis (VT) heeft beklagde per e-mail op de hoogte gebracht dat het vanuit school een melding had ontvangen waarin zorgen zijn geuit over het gezin en hem gevraagd of VT hem in

verband met het onderzoek voor informatie kon benaderen. Klager verwijt beklagde schending van het beroepsgeheim door zonder klagers toestemming, zonder (een poging tot) overleg met klager en zonder noodzaak in een rapport aan VT informatie te verstrekken over klager en zijn minderjarige kinderen, zonder dat beklagde hen ooit had gezien of gesproken. Bovendien bevat de verstrekte informatie tendentieuze opmerkingen, die klager zonder noodzaak in een negatief daglicht zetten. Klacht is niet ontvankelijk en beroep is verworpen.

- Datum publicatie: 15-03-2023
- Datum uitspraak: 15-03-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:46

13. Klacht tegen ambulanceverpleegkundige. De zoon van klaagster heeft 112 gebeld in verband met onwel worden van klaagster. Beklagde is met de ambulance naar de woning van klaagster gekomen en heeft haar onderzocht. Hij heeft geconcludeerd dat er geen aanleiding was om klaagster over te brengen naar het ziekenhuis. Later die dag heeft de familie van klaagster opnieuw 112 gebeld en is klaagster na onderzoek door een ander ambulanceteam naar het ziekenhuis meegenomen. Onderzoek in het ziekenhuis wees uit dat sprake was van een herseninfarct. Klaagster verwijt beklagde een onjuiste en/of onzorgvuldige behandeling en onzorgvuldig onderzoek, een onjuiste diagnose en ten onrechte niet meenemen en/of doorverwijzen. Ongegrond en beroep verworpen.

- Datum publicatie: 30-03-2023
- Datum uitspraak: 24-03-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:75

14. Klager verwijt verpleegkundige (zorgmanager) dat hij niet wil tegemoetkomen aan de wens van klager niet meer behandeld te worden door de tandarts die eens per maand op de locatie aanwezig is waar klager verblijft, maar door de tandarts in een andere kliniek. In een eerdere beslissing is overwogen dat beklagde kon vasthouden

aan het uitgangspunt dat klager voor mondzorg naar de tandarts op locatie kon gaan en dat als hij een andere tandarts wilde raadplegen, klager de kosten daarvan zelf zou moeten betalen. Klager heeft niet nader gemotiveerd dat de omstandigheden inmiddels zijn gewijzigd ten opzichte van het handelen waarover al een oordeel is gegeven. Nu geen nieuwe feiten en omstandigheden zijn gesteld die mogelijk zouden kunnen leiden tot een ander oordeel is de voorzitter van oordeel dat de door klager voorgelegde klacht kennelijk ongegrond is.

- Datum publicatie: 30-03-2023
- Datum uitspraak: 24-03-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:79

15. Klacht tegen sociaal psychiatrisch verpleegkundige kennelijk ongegrond. De klacht heeft betrekking op de behandeling van de inmiddels overleden broer van klaagster. Klaagster verwijt de sociaal psychiatrisch verpleegkundige dat hij onzorgvuldig is geweest in het opstellen en naleven van het behandelplan, dat hij niet heeft meegewerkt aan overplaatsing naar een gespecialiseerde afdeling en dat hij het advies van een door klaagster en haar broer geraadpleegde psychiater niet heeft opgevolgd.

- Datum publicatie: 18-04-2023
- Datum uitspraak: 17-04-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:68

16. Klacht tegen sociaalpsychiatrisch verpleegkundige. Klager heeft bij zijn woningcorporatie melding gedaan van geluidshinder van zijn buurman. De woningcorporatie heeft ook meldingen van de burens van klager gehad van overlast door klager. De woningcorporatie heeft een huisbezoek afgelegd bij klager, waarbij ook de verpleegkundige aanwezig was. Klager verwijt de verpleegkundige dat zij zonder voorafgaand gesprek met hem tegen hem heeft gezegd dat hij hulp moest zoeken bij zijn huisarts, dat hij moest stoppen met aanbellen bij de burens en dat de

buren bang voor hem waren. Daarna is volgens klager de situatie geëscaleerd en werd klager gedwongen te verhuizen. Het Regionaal Tuchtcollege verklaart de klacht kennelijk ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klager.

- Datum publicatie: 26-04-2023
- Datum uitspraak: 26-04-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:74

17. Klacht tegen sociaalpsychiatrisch verpleegkundige. De verpleegkundige is op verzoek van de wijkagent aanwezig geweest bij (een poging tot) het voeren van twee stopgesprekken door de politie met klager naar aanleiding van beweerdelijk grensoverschrijdend gedrag van klager jegens een aantal zorgverleners. Klager was niet bereid het gesprek aan te gaan. Klager verwijt de verpleegkundige dat a) hij klager zonder uitnodiging heeft bezocht en illegaal en absoluut ongewenst aanwezig was, b) hij klager heeft belemmerd in zijn vrijheid, zowel in de kelderbox als bij zijn voordeur en c) hij exorbitant veel verbaal geweld heeft gebruikt. Het Regionaal Tuchtcollege verklaart klachtonderdeel a. deels gegrond, aan de verpleegkundige de maatregel van waarschuwing opgelegd en de klacht voor het overige ongegrond verklaard. Het Centraal Tuchtcollege onderschrijft het oordeel van het Regionaal Tuchtcollege, maar ziet geen aanleiding om aan de verpleegkundige een maatregel op te leggen en laat de waarschuwing vervallen.

- Datum publicatie: 28-04-2023
- Datum uitspraak: 28-04-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:110

18. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Klaagster was vrijwillig opgenomen in een kliniek. De opname werd na enkele dagen omgezet via een inbewaringstelling naar een verplichte opname. Klaagster verwijt de verpleegkundige onder andere dat zij geen behandelplan en/of behandeldoelen heeft opgesteld in de tijd dat zij in de kliniek verbleef en dat zij onjuiste en onveilige zorg heeft verleend.

Het college overweegt dat de verantwoordelijkheid van het behandelplan en de behandeldoelen niet bij de verpleegkundige lag, en dat haar op dit punt dan ook niets te verwijten valt. Verder overweegt het college dat het invoelbaar is dat klaagster haar verblijf op de acute-opname-afdeling als onveilig heeft ervaren. Naar de aard van de afdeling worden hier (verwarde) cliënten in crisistoestand opgenomen, waardoor er op een dergelijke afdeling doorgaans veel rumoer is. De aard van en de situatie op de afdeling zijn omstandigheden waar de verpleegkundige echter geen invloed op heeft, net zomin als op de bezetting in en de wachtlijst voor een andere afdeling of kliniek. Er is niet gebleken wat de verpleegkundige anders had moeten doen om klaagster een veiliger gevoel te geven op het moment dat er geen plaats was op een andere afdeling. Klacht in al haar onderdelen kennelijk ongegrond verklaard.

- Datum publicatie: 28-04-2023
- Datum uitspraak: 28-04-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:111

19. Gegronde klacht tegen een verpleegkundige. Klager zat gedetineerd in een penitentiaire inrichting. Klager kreeg in het kader van zijn medische behandeling contact met de (sociaal psychiatrisch) verpleegkundige. De verpleegkundige is in deze periode een relatie aangegaan met de toenmalig vriendin van klager. Klager verwijt de verpleegkundige dat hij vertrouwelijke informatie heeft gebruikt en/of het beroepsgeheim heeft geschonden en dat hij geen melding heeft gemaakt – niet aan klager en ook niet binnen de PI – van het contact met de vriendin en de relatie. Het college stelt dat het contact tussen de verpleegkundige en (ex-)vriendin van klager niet vanuit professionele overwegingen kan worden gerechtvaardigd. De verpleegkundige heeft daarmee zijn eigen professionele grenzen ernstig overschreden. Daarbij had de verpleegkundige open moeten zijn over de relatie met de (ex-)vriendin van klager en heeft hij niet aan de vereiste en gebruikelijke professionele normen voldaan. Klacht gegrond. Berisping.

- Datum publicatie: 28-04-2023
- Datum uitspraak: 28-04-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:112

20. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Klaagster had een afspraak voor een consult (controles) voor haar beide zonen en een vaccinatie van haar oudste zoon. Klaagster verwijt de verpleegkundige dat zij tijdens het consult de oudste zoon van klagster ruw heeft mishandeld waardoor hij een trauma heeft opgelopen en dat zij tijdens het consult de jongste zoon van klagster heeft geduwd en uitgescholden op het moment van vaccinatie van de oudste zoon van klagster. Het college stelt vast dat de lezingen van klagster en de verpleegkundige over de gebeurtenissen tijdens en na het consult uiteenlopen. Omdat niet kan worden vastgesteld hoe het consult in de spreekkamer precies is verlopen, kan het college ook niet vaststellen dat de verpleegkundige klachtwaardig heeft gehandeld en/of zich niet aan haar Beroepscode en aan de richtlijn inzake Uitvoering RVP heeft gehouden. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klagster minder geloof verdient dan dat van de verpleegkundige. Wel is het voor het vormen van een oordeel over de vraag of een bepaalde gedraging tuchtrechtelijk verwijtbaar is, van belang dat eerst moet worden vastgesteld welke feiten daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Deze feiten kan het college dus, ook als aan het woord van klagster en het woord van de verpleegkundige evenveel geloof wordt gehecht, hier niet vaststellen. Dit betekent dat de klacht in beide klachtonderdelen kennelijk ongegrond is.

- Datum publicatie: 01-05-2023
- Datum uitspraak: 21-04-2023
- ECLI:NL:TGZREIN:2023:14

21. Ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. De moeder van klagster (hierna: patiënte) is na een val opgenomen in het ziekenhuis en daarna gedurende de opname in een pension overleden. Klaagster, een van de vier dochters van patiënte,

vindt dat de verpleegkundige zorg in het pension ver onder de maat was omdat de lage saturatie telkens op zijn beloop werd gelaten en er geen actie werd ondernomen. Het college is van oordeel dat de verpleegkundige (tijdens haar dienst) adequaat heeft gehandeld. Er was geen reden om onmiddellijk tot actie over te gaan, zoals klaagster stelt. De verpleegkundige heeft, onder verwijzing naar het medisch dossier, gezegd dat zij en haar collega-verpleegkundige patiënte die dag veelvuldig hebben gemonitord, samen met een derde verpleegkundige. Er zijn diverse metingen van de saturatiewaarden gedaan en er is contact opgenomen met de (waarnemend) huisarts. Haar instructies (de volgende dag contact op te nemen met de eigen huisarts, en bij benauwdheid contact met de HAP) zijn opgevolgd. Dat sprake is geweest van een inadequate dossiervoering is niet gebleken. De overige klachtonderdelen zijn ook ongegrond verklaard. Klacht in al haar onderdelen ongegrond verklaard.

- Datum publicatie: 01-05-2023
- Datum uitspraak: 21-04-2023
- ECLI:NL:TGZREIN:2023:15

22. Ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. De moeder van klaagster (hierna: patiënte) is na een val opgenomen in het ziekenhuis en daarna gedurende de opname in een pension overleden. Klaagster, een van de vier dochters van patiënte, vindt dat de verpleegkundige zorg in het pension ver onder de maat was omdat de lage saturatie telkens op zijn beloop werd gelaten en er geen actie werd ondernomen. Het college is van oordeel dat de verpleegkundige (tijdens haar dienst) adequate zorg heeft verleend en is gebleven binnen de grenzen van wat van een redelijk bekwaam en redelijk handelend verpleegkundige mag worden verwacht. De verpleegkundige heeft, onder verwijzing naar het medisch dossier, gezegd dat zij en haar collega-verpleegkundige patiënte die dag veelvuldig hebben gemonitord, samen met een derde verpleegkundige. Er zijn diverse metingen van de saturatiewaarden gedaan en er is contact opgenomen met de (waarnemend) huisarts. Haar instructies (de volgende dag contact op te nemen met de eigen huisarts, en bij benauwdheid

contact met de HAP) zijn opgevolgd. Dat sprake is geweest van een inadequate dossiervoering is niet gebleken. De overige klachtonderdelen zijn ook ongegrond verklaard. Klacht in al haar onderdelen ongegrond.

- Datum publicatie: 30-05-2023
- Datum uitspraak: 30-05-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:140

23. Voorzittersbeslissing tegen een verpleegkundige. Zij heeft ook een BIG-registratie als *physician assistant*. Zij is werkzaam als seksuoloog en verricht haar werkzaamheden als seksuoloog niet in de hoedanigheid van verpleegkundige. Dit blijkt uit de feitelijke werkzaamheden. Ook heeft zij zich tegenover klager enkel als *physician assistant* gepresenteerd. Er zijn geen aanwijzingen dat zij als verpleegkundige is opgetreden. Klacht is kennelijk niet-ontvankelijk.

- Datum publicatie: 02-06-2023
- Datum uitspraak: 02-06-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:146

24. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Klaagster is de dochter van de overleden patiënte. Klaagster verwijt de verpleegkundige dat zij de situatie van de patiënte niet serieus heeft genomen, geweigerd heeft voldoende zorg te verlenen, een reeds door de arts gestelde diagnose heeft ontkend, de vragen van de familieleden niet wilde beantwoorden en de familie slecht heeft bejegend door geïrriteerd te reageren. Het college overweegt dat niet gebleken is dat de verpleegkundige de situatie van de patiënte in het algemeen en haar benauwdheid in het bijzonder niet serieus heeft genomen, daar niet op gehandeld heeft of op andere wijze onvoldoende zorg heeft verleend. Het college stelt verder vast dat de lezingen van klaagster en de verpleegkundige over de bejegening van klaagster en haar familieleden door de verpleegkundige uiteenlopen. Gebruikelijk is dat een verpleegkundige voor vragen over uitslagen van onderzoeken, diagnoses en andere

medische zaken, naar een arts verwijst. Het kan de verpleegkundige dan ook niet worden verweten dat zij de medisch inhoudelijke gesprekken met de familie niet is aangegaan. Alle klachtonderdelen kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 02-06-2023
- Datum uitspraak: 02-06-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:145

25. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Klaagster is de dochter van de overleden patiënte. De verpleegkundige heeft de patiënte tijdens een avonddienst verzorgd en verpleegd. Klaagster verwijt de verpleegkundige dat zij geen gehoor gaf aan haar zorgen om mogelijk vastzittend slijm bij de patiënte die een tracheostoma had, en niet heeft geacteerd op signalen van verstikking, waardoor dat later heeft geleid tot een stikmoment. Op grond van het medisch dossier is het college van oordeel dat de verpleegkundige wel degelijk direct gehoor heeft gegeven aan de zorgen van klaagster om vastzittend slijm, en dat zij op de voorgeschreven wijze heeft gereageerd op de ademstilstand die de patiënte tijdens het vernevelen onverhoeds opliep vanwege een slijmprop. Beide klachtonderdelen kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 02-06-2023
- Datum uitspraak: 02-06-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:144

26. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Klaagster is de dochter van de overleden patiënte. Klaagster verwijt de verpleegkundige dat zij de zorgen van klaagster om een mogelijk epileptisch insult van de patiënte niet serieus nam en pas na heel veel aandringen besloot hierop te handelen. Het college merkt op dat het in de praktijk noch gebruikelijk, noch noodzakelijk is voor kleine epileptische insulten direct alarm te slaan. Het is daarom verklaarbaar dat de verpleegkundige de situatie eerst heeft beoordeeld en, toen zij ook zelf enige trekkingen waarnam, een

neurologisch consult heeft aangevraagd. Het college is van oordeel dat het tijdverloop van de ondernomen acties laat zien dat de verpleegkundige de situatie serieus heeft genomen en daar ook tijdig op heeft gehandeld. Ook anderszins is niet gebleken dat de verpleegkundige de zorgen van klaagster niet serieus heeft genomen of pas na veel aandringen erop heeft gehandeld.

- Datum publicatie: 02-06-2023
- Datum uitspraak: 02-06-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:143

27. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. De moeder van klaagster (hierna de patiënte), was opgenomen in het ziekenhuis. Op de dag dat patiënte uit het ziekenhuis zou worden ontslagen, verslechterde haar situatie. Patiënte is uiteindelijk in het ziekenhuis overleden. Klaagster verwijt de verpleegkundige dat zij bij het bespreken van het ontslag van patiënte geen gehoor heeft gegeven aan herhaaldelijke meldingen dat de situatie van de patiënte aan het verslechteren was, en hier geen aantekening over heeft gemaakt in het medisch dossier van de patiënte. Het college is van oordeel dat uit het EPD voldoende duidelijk wordt dat de verslechtering zich pas voordeed in de loop van de ochtend van de dag dat het ontslag zou plaatsvinden. Ook blijkt dat de verpleegkundige, voordat de verslechtering optrad, alle vitale controles bij de patiënte heeft uitgevoerd en dat zij haar heeft geholpen met en geobserveerd tijdens de ADL. Het college is verder van oordeel dat de verpleegkundige op zorgvuldige wijze heeft gerapporteerd in het EPD. Alle klachtonderdelen kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 02-06-2023
- Datum uitspraak: 02-06-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:142

28. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. Bij patiënte was sprake van zeer ernstige complicaties na een flebitis bij een perifeer infuus. Patiënte is

uiteindelijk in het ziekenhuis overleden. De verpleegkundige heeft de patiënte tijdens een avonddienst verzorgd en verpleegd. Klaagster verwijt de verpleegkundige dat zij haar melding over de verslechterde situatie van de patiënte niet serieus heeft genomen en er geen aantekening over heeft gemaakt, en dat zij ook geen oog heeft gehad voor de ontsteking aan de onderarm van de patiënte. Het college stelt vast dat de lezingen van partijen over de gebeurtenissen op de betreffende avond uiteenlopen. Noch kan worden vastgesteld of en hoe gesprekken tussen klaagster en de verpleegkundige hebben plaatsgevonden en of de verpleegkundige de signalen van klaagster daarbij wel of niet serieus heeft genomen, noch is duidelijk in welke staat de onderarm van de patiënte op dat moment was. Alle klachtonderdelen kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 07-06-2023
- Datum uitspraak: 07-06-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:100

29. Klacht tegen een verpleegkundige. De klacht is ingediend door de echtgenote van patiënt. De echtgenoot van klaagster woonde sinds begin 2020 in het verpleeghuis waar de verpleegkundige werkzaam is. De patiënt is in het najaar van 2020 positief getest op het Covid-19-virus en is kort daarna overleden. Klaagster verwijt de verpleegkundige dat hij klaagster en haar zonen slecht heeft bejegend, klaagster en haar zonen het afscheid nemen van de patiënt heeft ontnomen, als leidinggevend verpleegkundige niet heeft voorkomen dat de patiënt slecht werd verzorgd, ondanks verzoek daartoe door klaagster en haar zonen geen ambulance heeft gebeld terwijl dit noodzakelijk was, als leidinggevend verpleegkundige geen adequate leiding heeft gegeven aan het verplegend en verzorgend personeel, en dat hij medeverantwoordelijk is voor het zonder toestemming inzetten van palliatief beleid. Het Regionaal Tuchtcollege acht de klacht in alle onderdelen ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klaagster tegen deze beslissing.

- Datum publicatie: 28-06-2023

- Datum uitspraak: 28-06-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:112

30. Klacht tegen een ambulanceverpleegkundige. Klaagster is vanwege ernstige buikklasten eind 2019 met spoed naar de spoedeisende hulp van een ziekenhuis gebracht. De ambulanceverpleegkundige was betrokken bij de zorg van klaagster ten tijde van de ambulancerit naar het ziekenhuis. Klaagster verwijt de ambulanceverpleegkundige dat hij op basis van haar gewicht teveel en te snel fentanyl heeft toegediend, het toedienen van fentanyl een medische fout is, welke als zodanig niet is gemeld bij de instanties, dat zij als gevolg van de fentanyl een harstilstand heeft gekregen waardoor zij nu hartfalen heeft en door het instellen op hartmedicatie ook nierfalen heeft gekregen, en dat hij niet direct is begonnen met reanimeren. Het Regionaal Tuchtcollege acht de klacht kennelijk ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klaagster tegen deze beslissing.

- Datum publicatie: 27-06-2023
- Datum uitspraak: 27-06-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:161

31. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige is werkzaam bij de medische dienst in een justitiële instelling en heeft klager aldaar eenmaal beoordeeld. Gelet op de klachten van klager, waaronder niet meer aanwezige uitstralingspijn, was er geen reden om klager naar een arts door te verwijzen of een ECG te laten maken. De verpleegkundige heeft duidelijke instructies gegeven bij pijn op de borst. Er blijkt niet van andere betrokkenheid. Klacht is kennelijk ongegrond verklaard.

- Datum publicatie: 27-06-2023
- Datum uitspraak: 27-06-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:162

32. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige, destijds werkzaam bij een psychiatrische instelling, heeft klaagster thuis bezocht naar aanleiding van een recent verlopen inbewaringstelling. De stellingen van klaagster, dat sprake is van valsheid in geschrifte, het verdraaien van feiten, stalking en bedreiging, vinden geen steun in de stukken. Het college heeft geen aanleiding om te veronderstellen dat in het medisch dossier iets anders staat beschreven dan wat er in werkelijkheid is gebeurd. Het college constateert dat de opname- en behandeldata zoals door de verpleegkundige genoteerd in de uitschrijfbrief aan de huisarts niet overeenkomen met het medisch dossier, maar dit is onvoldoende om te concluderen dat er sprake is van tuchtrechtelijke verwijtbaarheid. Klacht is kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 19-07-2023
- Datum uitspraak: 17-07-2023
- ECLI:NL:TGZREIN:2023:37

33. Verweerster is werkzaam als psychiatrisch verpleegkundige en systemisch en psychosociaal therapeut bij een GGZ-instelling. Klaagster en haar vroegere partner hebben in 2020 gesprekken met verweerster gevoerd (samen maar ook apart) over de problemen in hun relatie. Daarop is er een relatie ontstaan tussen verweerster en de vroegere partner. Klaagster heeft in juli 2020 bij het college een klacht ingediend tegen verweerster over, kort gezegd, het feit dat verweerster haar gevoelens voor de vroegere partner met klaagster heeft gedeeld en niet meteen de behandeling van klaagster heeft stopgezet toen zij die gevoelens ontdekte. In hoger beroep heeft het CTG op 16 maart 2022 beslist dat die twee verwijten terecht zijn en is aan verweerster de maatregel van berisping opgelegd. De huidige klacht houdt in dat verweerster drie weken na de laatste behandelsessie van klaagster ook daadwerkelijk een (ook intieme) relatie met de vroegere partner van verweerster is aan gegaan. Het college komt tot het oordeel dat het klaagster vrij stond om de nieuwe klacht in te dienen, omdat het niet een herhaling is van de eerdere klacht. De klacht is dus

ontvankelijk. Het college oordeelt ook dat de klacht gegrond is, maar legt verweerster geen maatregel op.

- Datum publicatie: 19-07-2023
- Datum uitspraak: 17-07-2023
- ECLI:NL:TGZREIN:2023:36

34. De verpleegkundige, destijds werkzaam in een forensisch-psychiatrische instelling, heeft gedurende drie maanden een intieme persoonlijke relatie onderhouden met een patiënt van wie zij persoonlijk begeleider was. De verpleegkundige sprak buiten de kliniek met de patiënt af en zij wist dat de patiënt drugs en telefoons de instelling inbracht, maar meldde dit niet bij het behandelteam. Met haar handelen werkte de verpleegkundige mee aan het schenden van tbs-voorwaarden door de patiënt, terwijl zij wist dat dit grote gevolgen kon hebben. Ook deelde de verpleegkundige informatie uit de (medische) dossiers van medepatiënten met de patiënt. De verpleegkundige is sinds februari 2023 niet meer ingeschreven in het BIG-register, omdat zij de termijn voor herregistratie heeft laten verlopen. Het college komt tot het oordeel dat de verpleegkundige tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld en legt de maatregel op van ontzegging van het recht wederom in het register te worden ingeschreven.

- Datum publicatie: 19-07-2023
- Datum uitspraak: 19-07-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:118

35. Klacht van de IGJ tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige werkt sinds 2012 als zzp'er in de (thuis)zorg. Van maart 2018 tot januari 2021 heeft zij (wijlen) patiënte dagelijks verpleegd. Dit betrof ADL-zorg. Naar aanleiding van een melding heeft de IGJ onderzoek verricht. De IGJ verwijt de verpleegkundige, samengevat, dat zij bij het verlenen van zorg aan de patiënte onprofessioneel en onzorgvuldig heeft gehandeld, geen althans onvoldoende dossier heeft bijgehouden, en dat zij heeft

geweigerd medewerking te verlenen aan het onderzoek van de IGJ. Het Regionaal Tuchtcollege heeft de klacht gedeeltelijk gegrond verklaard en de bevoegdheid van de verpleegkundige om de aan de inschrijving in het BIG-register verbonden bevoegdheden uit te oefenen geschorst voor de duur van 6 maanden. Nadat zowel de verpleegkundige als de IGJ tegen deze beslissing beroep heeft ingesteld, verklaart het Centraal Tuchtcollege de klacht in al zijn onderdelen gegrond en wordt aan de verpleegkundige de maatregel van doorhaling van de inschrijving in het BIG-register opgelegd.

- Datum publicatie: 19-07-2023
- Datum uitspraak: 19-07-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:119

36. Klacht tegen verpleegkundige die werkt als manager wijkverpleging. Klager verwijt de verpleegkundige dat hij door haar toedoen op 19 november 2021 eenzijdig uit de zorg is gezet. Volgens klager heeft de verpleegkundige hem valselijk beschuldigd van bedreiging van zorgmedewerkers. Hij verwijt de verpleegkundige dat zij niet heeft gezorgd voor continuering van de zorg en dat zij niet aan haar wettelijke zorgplicht heeft voldaan. Klager meent dat de verpleegkundige heeft nagelaten te handelen met inachtneming van de zorgvuldigheidsnormen en gedragsregels, zoals die voor haar beroepsgroep gelden. Het Regionaal Tuchtcollege heeft de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het door klager ingestelde beroep en geeft een overweging ten overvloede over het eenzijdig beëindigen van de zorgverlening door de zorgaanbieder.

- Datum publicatie: 19-07-2023
- Datum uitspraak: 19-07-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:120

37. Klacht tegen coördinerend wijkverpleegkundige. Klager verwijt de verpleegkundige dat hij door haar toedoen op 19 november 2021 eenzijdig uit de

(thuis)zorg is gezet. Volgens klager heeft de verpleegkundige hem valselijk beschuldigd van bedreiging van zorgmedewerkers. Hij verwijt de verpleegkundige dat zij niet heeft gezorgd voor continuering van de zorg en dat zij niet aan haar wettelijke zorgplicht heeft voldaan. Klager meent dat de verpleegkundige heeft nagelaten te handelen met inachtneming van de zorgvuldigheidsnormen en gedragsregels, zoals die voor haar beroepsgroep gelden. Het Regionaal Tuchtcollege heeft de klacht kennelijk ongegrond verklaard. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het door klager ingestelde beroep en geeft een overweging ten overvloede over het eenzijdig beëindigen van de zorgverlening door de zorgaanbieder.

- Datum publicatie: 11-07-2023
- Datum uitspraak: 07-07-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:130

38. Klacht van de voormalig werkgever tegen verpleegkundige over grensoverschrijdend gedrag. Het college overweegt dat de verpleegkundige door het aangaan van een intieme relatie met patiënte hij de voor verpleegkundigen geldende beroepsnormen overschreden. De klacht is dan ook gegrond. Daarbij benadrukt het college dat de reden dat het aangaan van een intieme relatie met een (ex-)patiënt niet is toegestaan hierin is gelegen dat in een dergelijke relatie sprake is een ongelijkwaardige verhouding waarin de patiënt zich in een afhankelijke, kwetsbare positie bevindt. Wat bijdraagt aan de ernst van het tuchtrechtelijke verwijt, is het gegeven dat de verpleegkundige werkzaam is in de geestelijke gezondheidszorg en dat bij de aan zijn zorg toevertrouwde patiënte sprake is van verhoogde kwetsbaarheid. Voor wat betreft de op te leggen maatregel overweegt het college als volgt. Het college maakt zich op basis van alles wat hem nu bekend is ernstige zorgen over de verpleegkundige en acht hem op dit moment niet in staat om patiëntencontacten te hebben. Het college gunt de verpleegkundige echter wel de spreekwoordelijke tweede kans. Hierbij wordt meegewogen dat de verpleegkundige niet eerder met de tuchtrechter in aanraking is gekomen en dat hij na het bekend worden van de relatie heeft meegewerkt aan onderzoeken, zijn fout heeft erkend en

daarvoor ook hulp heeft gezocht. Het college acht daarom een voorwaardelijke schorsing van 12 maanden een passende maatregel. Door voorwaarden te stellen aan de schorsing krijgt de verpleegkundige de kans om bij zijn huidige werkgever werkzaam te blijven in een administratieve functie, terwijl hij in therapie gaat werken aan zijn problematiek.

- Datum publicatie: 07-07-2023
- Datum uitspraak: 07-07-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:169

39. Deels gegronde klacht tegen een verpleegkundige. De schoonmoeder van klaagster verbleef in het verpleeghuis waar de verpleegkundige destijds werkzaam was. Klaagster heeft meerdere klachten over hoe haar schoonmoeder in de laatste weken van haar leven is verzorgd, onder andere door de verpleegkundige. De verpleegkundige voert verweer. Het college komt tot het oordeel dat één van de klachtonderdelen gegrond is, namelijk dat de verpleegkundige er onvoldoende zorg heeft verleend met betrekking tot het aanbieden van voeding en vocht en hierover onvoldoende heeft gecommuniceerd. Het overige van de klacht is ongegrond. Geen maatregel.

- Datum publicatie: 03-07-2023
- Datum uitspraak: 30-06-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:129

40. Klacht tegen verpleegkundige over bejegening en het niet verlenen van zorg aan het zoontje van klaagster. Niet kan worden vastgesteld hoe een en ander precies is verlopen. Het college kan dan ook niet vaststellen dat de verpleegkundige klachtwaardig heeft gehandeld. Dit oordeel berust niet op het uitgangspunt dat het woord van klaagster minder geloof verdient dan dat van de verpleegkundige. Wel is het voor het vormen van een oordeel over de vraag of een bepaalde gedraging tuchtrechtelijk verwijtbaar is, van belang dat eerst wordt vastgesteld welke feiten

daaraan ten grondslag gelegd kunnen worden. Deze feiten kan het college dus, ook als aan het woord van klaagster en het woord van de verpleegkundige evenveel geloof wordt gehecht, hier niet vaststellen. Evenmin is gebleken dat de verpleegkundige onvoldoende zorg heeft verleend aan het zoontje van klaagster.

- Datum publicatie: 28-07-2023
- Datum uitspraak: 28-07-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:190

41. Gegronde klacht van de Inspectie gezondheidszorg en jeugd tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige is een vriendschappelijke relatie aangegaan met een cliënt die zij op dat moment behandelde. Niet lang na beëindiging van de behandelrelatie ontwikkelde de vriendschappelijke relatie zich tot een seksuele relatie. De Inspectie verwijt de verpleegkundige dat zij professionele grenzen heeft overschreden en in strijd heeft gehandeld met de voor haar geldende beroepsnormen. Het college oordeelt dat de klacht gegrond is. De verpleegkundige had geen (seksuele) relatie mogen aangaan met een aan haar zorg toevertrouwde cliënt. De verpleegkundige heeft hiermee niet professioneel gehandeld en haar beroepsnormen ernstig geschonden. Het college legt de verpleegkundige hiervoor de maatregel op van een voorwaardelijke schorsing van zes maanden met een proeftijd van twee jaar.

- Datum publicatie: 11-08-2023
- Datum uitspraak: 11-08-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:197

42. Gegronde klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige wordt verweten dat hij zich grensoverschrijdend seksueel heeft gedragen tegenover een kwetsbare patiënte die aan zijn zorg was toevertrouwd en dat hij medicatie heeft onttrokken en aan de patiënte heeft verstrekt. De verpleegkundige heeft de hem verweten gedragingen bekend. Het college verklaart de klacht gegrond en legt de maatregel

van schorsing op voor de duur van 12 maanden, waarvan zes maanden voorwaardelijk met bijzondere voorwaarden.

- Datum publicatie: 18-08-2023
- Datum uitspraak: 02-08-2023
- ECLI:NL:TGZREIN:2023:38

43. Voordracht van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) vanwege ongeschiktheid tot het uitoefenen van het beroep van verpleegkundige. De verpleegkundige heeft tijdens haar werk opiaten (sterke pijnstillers) voor eigen gebruik gestolen. Zij gebruikte deze middelen in privétijd en tijdens haar werk als verpleegkundige in de directe patiëntenzorg. Het college oordeelt dat de verpleegkundige door haar verslaving aan opiaten de geschiktheid voor het uitoefenen van haar beroep mist. Naar het oordeel van het college is het niet verantwoord dat zij nog het beroep van verpleegkundige uitoefent. De verpleegkundige is al uitgeschreven uit het BIG-register. Verbod op wederinschrijving.

- Datum publicatie: 18-08-2023
- Datum uitspraak: 02-08-2023
- ECLI:NL:TGZREIN:2023:42

44. Gegronde klacht van de Inspectie Gezondheidszorg en Jeugd (IGJ) tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige heeft tijdens haar werk opiaten (sterke pijnstillers) voor eigen gebruik gestolen. Zij gebruikte deze middelen in privétijd en tijdens haar werk als verpleegkundige in de directe patiëntenzorg. Het college oordeelt dat de verpleegkundige tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld en ernstige schade heeft toegebracht aan het vertrouwen in de individuele gezondheidszorg. De verpleegkundige is al uitgeschreven uit het BIG-register. Verbod op weder inschrijving en beroepsverbod met directe werking.

- Datum publicatie: 17-10-2023
- Datum uitspraak: 17-10-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:225

45. Gegronde klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige is eigenaresse van een eenmanszaak die wijkverpleging en wijkverpleging aanbiedt. De zorgverzekeraar heeft een dossieronderzoek uitgevoerd in het kader van een materiële controle. Op basis van de onderzoeksbevindingen heeft de zorgverzekeraar geconcludeerd dat de verpleegkundige structureel boven de gestelde indicaties declareerde zonder dat deze indicaties voldeden aan de daaraan te stellen eisen en zonder dat bleek dat verzekerden naar aard en omvang op deze zorg waren aangewezen. In dat kader maakt de zorgverzekeraar de verpleegkundige een aantal verwijten. De verpleegkundige heeft geen verweer gevoerd en is niet op de zitting verschenen. Het college verklaart alle klachtonderdelen gegrond. Doorhaling inschrijving in BIG-register en directe schorsing. Publicatie.

- Datum publicatie: 18-10-2023
- Datum uitspraak: 18-10-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:138

46. Klacht tegen een ambulanceverpleegkundige. De echtgenote van klager heeft 's nachts 112 gebeld, omdat klager hevige hoofdpijnklachten ondervond. Die nacht heeft de verpleegkundige klager thuis onderzocht. Klager en de verpleegkundige verschillen van mening over wat de verpleegkundige klager heeft geadviseerd te doen. Klager heeft die nacht besloten om niet met de ambulance mee te gaan, waarna de ambulance weer is vertrokken. De volgende dag is klager alsnog naar de SEH gegaan en werd geconstateerd dat hij een hersenbloeding heeft gehad. Klager verwijt de verpleegkundige dat hij ten onrechte is uitgegaan van de wilsbekwaamheid van klager, ten onrechte klager niet naar het ziekenhuis heeft vervoerd, ten onrechte geen contact heeft opgenomen met een arts of achterwacht voor advies, en ten onrechte medicatie aan klager heeft gegeven die van invloed was op de stolling en

daarmee de CVA heeft verergerd. Het Regionaal Tuchtcollege acht de klacht ongegrond. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klager tegen deze beslissing.

- Datum publicatie: 18-10-2023
- Datum uitspraak: 18-10-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:142

47. Klacht tegen een ambulanceverpleegkundige. Klager was in zijn woning gevallen en had veel pijn in de nek. De verpleegkundige is samen met de ambulancechauffeur naar de woning gereden. De verpleegkundige heeft klager onderzocht en besloten klager naar het ziekenhuis te vervoeren. Daar is geconstateerd dat klager drie nekwrvels had gebroken. Klager verwijt de verpleegkundige onder meer dat hij hem onheus heeft bejegend, hem handelingen heeft laten verrichten die onmogelijk waren vanwege zijn pijnklachten en het zorgprotocol niet juist heeft toegepast, waardoor hij onnodig veel pijn heeft geleden en hij het risico heeft gelopen verlamd te raken of te overlijden. Het Regionaal Tuchtcollege acht de klacht ongegrond. Klager komt in beroep tegen de ongegrondverklaring van klachtonderdelen 2 tot en met 4. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klager.

- Datum publicatie: 21-11-2023
- Datum uitspraak: 17-11-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:180

48. Klacht tegen een verpleegkundige deels gegrond. Klagers verwijten de verpleegkundige dat zij de gezondheid en het leven van hun minderjarige tweeling in gevaar heeft gebracht c.q. (ernstig) heeft benadeeld door (stelselmatig) fenobarbital en/of andere coupeermedicatie toe te dienen en/of voorgeschreven medicatie niet toe te dienen. De verpleegkundige erkent dat zij op twee momenten (op 10 en op 21 december 2021) vanwege oververmoeidheid (om de tweeling en daarmee zichzelf een rustige nacht te bezorgen) zonder medische aanleiding een spuit fenobarbital heeft

gevuld. Zij stelt echter dat zij zich beide keren heeft bedacht en niet is overgegaan tot toediening. Voor zover de klacht ervan uitgaat dat de verpleegkundige op 10 en 21 december 2021 daadwerkelijk fenobarbital heeft toegediend, acht het college de klacht ongegrond. Ook ontbreekt bewijs voor de klacht dat de verpleegkundige over een langere periode stelselmatig zonder indicatie fenobarbital en andere middelen heeft toegediend, of dat zij voorgeschreven medicatie structureel niet heeft toegediend. De klacht is wel gegrond voor zover deze inhoudt dat de verpleegkundige klachtwaardig heeft gehandeld door in een situatie van aanhoudende oververmoeidheid te blijven werken en onder die omstandigheid tot tweemaal toe medicatie heeft klaargemaakt om zonder indicatie aan de kinderen toe te dienen om zelf een rustige nacht te hebben. Als maatregel legt het college een verbod op wederinschrijving op met de bepaling dat deze maatregel onmiddellijk van kracht wordt.

- Datum publicatie: 23-11-2023
- Datum uitspraak: 17-11-2023
- ECLI:NL:TGZRZWO:2023:182

49. Klacht tegen SEH-verpleegkundige ingediend door een nabestaande. Gemiste diagnose. Patiënte is 's nachts in het weekend naar de SEH gegaan wegens een pijnlijk en gezwollen bovenbeen. De verpleegkundige was tijdens die nachtdienst betrokken bij de zorg voor patiënte. Na onderling overleg zijn de artsen en SEH-verpleegkundigen, waaronder verweerster, tot de conclusie gekomen dat er hoogstwaarschijnlijk sprake was van veneuze insufficiëntie. Trombose en een arterieel vaatprobleem werden uitgesloten. Patiënte is doorverwezen naar de poli vaatchirurgie voor een spoedafpraak na het weekend. Vervolgens is zij naar huis gegaan. Een aantal uren hierna (in de ochtend) is patiënte onverwachts overleden, mogelijk als gevolg van een embolie bij een diep veneuze trombose (DVT). Klager verwijt de verpleegkundige dat zij niet adequaat heeft gehandeld door het stellen van een onjuiste diagnose en het tekortschieten in de consultvoering en informatieverwerking. Het college oordeelt dat de klachten ongegrond zijn. De

verpleegkundige is niet verantwoordelijk voor het stellen van diagnoses en andere medische afwegingen die door de arts behoren te worden gemaakt. Het zou beter zou geweest als de verpleegkundige uitgebreider uitgevraagd en genoteerd zou hebben wat de medische voorgeschiedenis van patiënte was en welke medicatie zij slikte, zodat duidelijk was dat de standaard anamnese wel werd afgenomen. Dat zij dit niet heeft genoteerd is echter niet tuchtrechtelijk verwijtbaar. Het college wijst nog op de bijzondere rol en invloed die de ervaren SEH-verpleegkundige had ten opzichte van de arts-assistent.

- Datum publicatie: 30-11-2023
- Datum uitspraak: 29-11-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:163

50. Klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige werkt als sociaal psychiatrisch verpleegkundige bij een instelling waar de ex-partner van klager en moeder van zijn minderjarige kinderen, in behandeling is. Vanaf het moment van opname is er een behandelrelatie (geweest) tussen de ex-partner en de verpleegkundige en is de verpleegkundige op die manier betrokken geraakt bij het gezin van klager. In oktober 2021 heeft de verpleegkundige een voortgangsbrief geschreven over hoe het team van de verpleegkundige aankijkt tegen de psychiatrische en verslavingsproblematiek van de ex-partner. De verpleegkundige heeft na het eerste huisbezoek in augustus 2021 een melding gedaan bij Veilig Thuis. In november 2021 heeft de rechtbank onder meer bepaald dat de kinderen aan de ex-partner zullen worden toevertrouwd en bepaald dat een onderzoek moet worden verricht. De verpleegkundige heeft in het kader van dat onderzoek informatie verstrekt aan de onderzoekende instantie. Klager maakt de verpleegkundige meerdere verwijten over de voortgangsbrief en over de informatie die hij heeft verstrekt. Hij vindt onder meer dat de verpleegkundige een veel positiever beeld van zijn ex-partner heeft geschetst dan op dat moment de werkelijkheid was en klager in een kwaad daglicht heeft gesteld. Het Regionaal Tuchtcollege verklaart klachtonderdelen a en c gegrond, de overige klachtonderdelen ongegrond en legt

aan de verpleegkundige op de maatregel van waarschuwing. Klager komt in beroep tegen de ongegrondverklaring van de klacht over de voortgangsbrief. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het beroep van klager.

- Datum publicatie: 15-12-2023
- Datum uitspraak: 15-12-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:266

51. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige heeft in het kader van het Rijksvaccinatieprogramma (RVP) de zoon van klaagster gevaccineerd. De oma van het kind was aanwezig tijdens de afspraak. De klacht van klaagster is a) dat haar zoon buiten aanwezigheid en tegen de wens van zijn ouders is gevaccineerd en b) dat vooraf niet geverifieerd is of haar zoon fit genoeg was voor de vaccinatie. Het college oordeelt dat niet voldoende aannemelijk is geworden dat de verpleegkundige tijdens het consult wist of had moeten weten dat klaagster niet wilde dat haar zoon de inentingen zou krijgen. Niet is gesteld dat de oma van het kind de verpleegkundige heeft gezegd dat hij niet gevaccineerd mocht worden. Het college ziet geen reden om te twijfelen aan de verklaring van de verpleegkundige dat zij dat niet wist en dat zij anders de vaccinatie niet had gezet. Er was voor de verpleegkundige ook overigens geen enkele reden om te twijfelen aan de instemming van de ouders. De zoon nam immers deel aan het RVP en de afspraak was een 'inhaalvaccinatie'. Toen het kind met zijn oma verscheen op het consult mocht de verpleegkundige er dan ook vanuit gaan dat de ouders instemden met de vaccinatie. Kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 18-12-2023
- Datum uitspraak: 18-12-2023
- ECLI:NL:TGZCTG:2023:170

52. Klacht tegen een verpleegkundige. Klagers zijn de kinderen van patiënte. Patiënte is in de zomer van 2021 tien dagen opgenomen geweest vanwege persisterend

braken. Zij is in het ziekenhuis overleden. Klagers waren op het moment van overlijden niet bij patiënte. Klagers verwijten de verpleegkundige dat hij niet gecommuniceerd heeft dat er een order voor morfine was aangevraagd, de achteruitgang van patiënte wel heeft gemeld aan de kliniekarts, maar niet besproken heeft met de familie en de lab-uitslagen heeft aangepast en verwijderd. Het Regionaal Tuchtcollege heeft geoordeeld dat de klacht kennelijk ongegrond is. Het Centraal Tuchtcollege verwerpt het door klagers ingestelde beroep.

- Datum publicatie: 18-12-2023
- Datum uitspraak: 18-12-2023
- ECLI:NL:TGZRAMS:2023:267

53. Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundige. De verpleegkundige is als praktijkondersteuner bij een bedrijfsarts werkzaam en werkt onder supervisie van een bedrijfsarts. Klaagster heeft zijn spreekuur bezocht, samen met klager, haar advocaat. Het verwijt dat de verpleegkundige wordt gemaakt is: 1) dat hij zich ten onrechte als bedrijfsarts heeft voorgesteld en medische adviezen heeft gegeven; uit het BIG-register blijkt dat hij fysiotherapeut is, en op de website van de bedrijfsarts is vermeld dat hij praktijkondersteuner bedrijfsarts/bedrijfsverpleegkundige is, en 2) dat hij de advocaat van klaagster onheus heeft bejegend en dat dit impact had op de psychische gesteldheid van klaagster. Het college verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn klacht en verklaart de klacht van klaagster in beide onderdelen kennelijk ongegrond.

- Datum publicatie: 21-12-2023
- Datum uitspraak: 21-12-2023
- ECLI:NL:TGZRSHE:2023:26

54. Klacht tegen verpleegkundige in verband met grensoverschrijdend seksueel gedrag in de privésfeer waarvoor hij strafrechtelijk veroordeeld is. Strijd met hetgeen een behoorlijk beroepsbeoefenaar betaamt. Strijd met zorgplicht als

zorgprofessional. Gedeeltelijke ontzegging uitoefening bevoegdheden. Geen zorgverlening meer aan minderjarigen.

- Datum publicatie: 21-12-2023
- Datum uitspraak: 21-12-2023
- ECLI:NL:TGZRSHE:2023:25

55. Sociaalpsychiatrisch verpleegkundige wordt verweten dat zij geweigerd heeft de hulp te geven waar klager om vroeg, hem het stigma 'agressief' heeft gegeven en hem de deur heeft uitgezet. Geen sprake van behandelingsovereenkomst. Daadwerkelijke hulpvraag van klager kan niet worden vastgesteld. Geen strijd met zorgplicht. Het stigma 'agressief' kan evenmin worden vastgesteld. Ongegrond.

- Datum publicatie: 21-12-2023
- Datum uitspraak: 21-12-2023
- ECLI:NL:TGZRSHE:2023:24

56. In verband met het overlijden van patiënte wordt ambulanceverpleegkundige verweten dat hij (de klachten van) patiënte onvoldoende serieus heeft genomen, onvoldoende onderzoek heeft verricht en niet tot een juiste diagnose/werkhypothese is gekomen en ten onrechte geweigerd heeft haar te vervoeren naar het ziekenhuis. Beroep op niet-ontvankelijkheid afgewezen. Negeren van alarmsignalen. Onvoldoende onderzoek en onvoldoende uitvraag. Klachten niet serieus genomen. Patiënte had naar het ziekenhuis vervoerd moeten worden. Berisping en publicatie.

Bijlage 4: Samenvattingen van uitspraken waarbij verpleegkundig specialisten waren betrokken

C2022/1532

1. Januari: Klacht tegen verpleegkundig specialist GGZ. Verweerder was als persoonlijk begeleider van cliënte werkzaam in een instelling voor acute psychiatrie. Verweerder is cliënte daarna ambulante blijven begeleiden. Op enig moment is een affectieve relatie ontstaan. IGJ verwijt verweerder dat hij zijn professionele grenzen heeft overschreden door een persoonlijke relatie aan te gaan met de aan zijn zorg toevertrouwde cliënte en bij cliënte op onzorgvuldige wijze EMDR-therapie heeft uitgevoerd wat betreft de wijze van aanvang, de verslaglegging en de wijze van beëindiging van deze therapie. Het Regionaal Tuchtcollege heeft de klacht in alle onderdelen gegrond verklaard en verweerder daarvoor een deels voorwaardelijke schorsing opgelegd, met een proeftijd van 2 jaar met onder meer de bijzondere voorwaarde van het volgen van een supervisietraject. De inspectie is in beroep gekomen tegen de manier waarop de maatregel in het dictum van de beslissing was geformuleerd. Het beroep van de Inspectie slaagt en Centraal Tuchtcollege herformuleert de opgelegde maatregel en de daarbij opgelegde voorwaarden. Het Centraal Tuchtcollege brengt het tijdverloop van de beroepsprocedure in mindering op het onvoorwaardelijke deel van de opgelegde maatregel.

Z2022/3879

2. 4 februari: Klacht van nabestaanden tegen een verpleegkundige specialist en tevens mede- bestuurder van een kleine GGZ-organisatie: in het traject na de suicide van hun (stief)zoon. Dat het eerste (na)gesprek onprettig verliep kan beklagde niet in tuchtrechtelijke zin worden verweten. Dat geldt niet voor het tweede gesprek. De factoren die hadden bijgedragen aan de slechte sfeer tijdens het eerdere gesprek waren nog niet weggenomen. Hierdoor was de kans groot dat bij een volgend gesprek een vergelijkbare dynamiek zou ontstaan. Van beklagde mocht worden verwacht dat zij het gesprek niet zou aangaan zonder maatregelen te treffen die dit

zouden voorkomen. Het college verklaart de klacht in zoverre gegrond en legt een waarschuwing op.

Z2022/462

3. 13 maart: De klacht gaat over de behandeling van klager op de hartfalenpoli. Klager verwijt de verpleegkundig specialist als supervisor een onjuist medicatiebeleid, onvoldoende monitoring van klager en dat klager onvoldoende betrokken werd bij het medicatiebeleid. Het college verklaart de klacht ongegrond. De verpleegkundig specialist heeft medicatiebeleid ingesteld conform de daarvoor geldende ESC Guidelines. In de periode van handelen werden in verband met de coronapandemie zo veel mogelijk consulten telefonisch gedaan. Bij de monitoring van klager voorafgaande aan 10 mei 2022 was de verpleegkundig specialist niet betrokken. Het informed consent mocht de verpleegkundig specialist veronderstellen en bovendien heeft de verpleegkundige in opleiding tot specialist (VIOS) klager teruggebeld over het medicatiebeleid en die afspraak per e-mail bevestigd. Dat klager zo ziek was dat een fysiek consult noodzakelijk was op 10 mei 2022 volgt niet uit het medisch dossier en het door klager op diezelfde dag verzonden e-mailbericht.

A2022/4295 en A2022/4296

4. 15 maart: Twee keer ongegronde klacht tegen twee verpleegkundig specialisten. Klaagster heeft in het ziekenhuis een cardiale ablatie via de lies ondergaan, waarna sprake was van een aanhoudende infectie. Er volgden meerdere opnames van klaagster. Bij het behandelteam van klaagster, waar de verpleegkundig specialist onderdeel van was, bestond het vermoeden dat de wond gemanipuleerd werd door klaagster of door haar ouders en dat er mogelijk sprake was van pediatric condition falsification (hierna: PCF). Na overleg met Veilig Thuis hebben een aantal leden van het behandelteam van klaagster, waaronder de verpleegkundig specialist, een melding bij Veilig Thuis gedaan. Deze melding werd uiteindelijk weer ingetrokken toen er geen aanwijzingen meer waren voor PCF. Klaagster verwijt de verpleegkundig specialist onder andere dat zij onzorgvuldig heeft gehandeld bij het doen van de melding aan Veilig Thuis, dat zij haar beroepsgeheim heeft geschonden door medische gegevens te delen met Veilig Thuis, dat zij obsessief in het medisch dossier

van klaagster heeft gekeken en dat zij op enig moment de gezondheidstoestand van klaagster heeft onderschat. De verpleegkundig specialist heeft de klacht bestreden. Het college heeft de klacht in al haar onderdelen ongegrond verklaard. De verpleegkundig specialist heeft naar het oordeel van het college voldaan aan alle stappen van de Meldcode, zij mocht haar beroepsgeheim doorbreken om een melding te doen. Voorts concludeert het college onder meer dat niet is gebleken dat sprake was van obsessieve en onrechtmatige inzage in het dossier en van onzorgvuldig handelen dan wel van onderschatting van de situatie is geen sprake geweest. De klacht is twee keer ongegrond.

Z2022/3770

5. 23 maart: Klacht tegen een verpleegkundig specialist. Klager stelt dat op de diagnostiekdag ADHD is vastgesteld dat hij geen ADHD heeft en dat hij daarom doorverwezen had moeten worden naar een andere beroepsbeoefenaar. De verpleegkundig specialist stelt dat er duidelijke aanwijzingen waren voor ADHD en dat er daarom geen reden was voor doorverwijzing. De klacht gaat verder over het ten onrechte verstrekken van bepaalde medicijnen en het geven van onvoldoende informatie over de behandeling met medicijnen. Het college deelt de verwijten niet en verklaart de klacht kennelijk ongegrond.

A2022/3971

6. 3 april: Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundig specialist. Na de behandeling van klager heeft klager de verpleegkundig specialist gevraagd om zijn diagnose aan te passen. Klager verwijt de verpleegkundig specialist dat de diagnose niet volledig is aangepast. Het college overweegt dat de verpleegkundig specialist op een zorgvuldige wijze de diagnose heeft aangepast. Het is gebruikelijk om de diagnose van eerdere behandelaren in eerste instantie over te nemen. De verpleegkundig specialist is vervolgens – in samenspraak met de regiebehandelaar – tegemoet gekomen aan de wens van klager om de diagnose te heroverwegen. Dit heeft hij op zorgvuldige wijze gedaan en klager kon zich destijds hierin vinden. Klacht kennelijk ongegrond verklaard.

[A2022/4574](#)

7. 28 april: Kennelijk ongegronde klacht tegen een verpleegkundig specialist.

Klaagster was vrijwillig opgenomen in een kliniek. De opname werd na enkele dagen omgezet via een inbewaringstelling naar een verplichte opname. Klaagster verwijt de verpleegkundig specialist onder andere dat hij geen behandelplan en/of behandeldoelen heeft opgesteld in de tijd dat zij in de kliniek verbleef en dat hij onjuiste en onveilige zorg heeft verleend. Het college stelt vast dat het verblijf van klaagster in de kliniek relatief kort was en het karakter van een gastplaatsing had, totdat er plaats zou zijn in een geschiktere kliniek. Het komt het college niet onlogisch voor dat in een dergelijk korte periode (nog) geen volledig behandelplan wordt opgesteld, maar slechts behandeldoelen worden benoemd en opgevolgd. Verder overweegt het college dat het invoelbaar is dat klaagster haar verblijf op de acute-opname-afdeling als onveilig heeft ervaren. De aard van en de situatie op de afdeling zijn omstandigheden waar de verpleegkundig specialist echter geen invloed op heeft, net zomin als op de bezetting in en de wachtlijst voor een andere afdeling of kliniek. Naar het oordeel van het college heeft de verpleegkundig specialist verder voldoende duidelijk gemaakt dat hij oog had voor de door klaagster ervaren onveiligheid. Er is niet gebleken wat de verpleegkundig specialist anders had moeten doen om klaagster een veiliger gevoel te geven op het moment dat er geen plaats was op een andere afdeling. Klacht in al haar onderdelen kennelijk ongegrond verklaard.

[H2022/5176](#)

8. 9 mei: Verpleegkundig specialist GGZ wordt het aangaan van een behandelovereenkomst met behandelvoorwaarden met en betrokkenheid bij de behandeling van een patiënte met een eetstoornis verweten. Ook wordt haar onvoldoende dossiervoering verweten. Het aangaan van de behandelovereenkomst met voorwaarden kon. De behandeling richtte zich destijds op de psychische klachten en de voorwaarden zagen op het verkrijgen van commitment voor de behandeling daarvan. De verpleegkundig specialist GGZ heeft geen opvolging gegeven aan de sterke gewichtsafname bij de patiënte en, zonder de toepasselijke

protocollen of een deskundige te raadplegen, het voedingsschema van de patiënte aangepast. Er is sprake van onzorgvuldig en onvolledig dossiervoering. Klacht gedeeltelijk gegrond. Waarschuwing.

[A2022/4808*](#)

9. 11 augustus: Ongegronde klacht tegen een verpleegkundig specialist. Klager verbleef in een Penitentiare Inrichting in afwachting van een overlevering. Na de overlevering is klager overleden aan de gevolgen van een rectumcarcinoom. De onderhavige klacht is door klager ingediend en na zijn overlijden door zijn echtgenote en dochter voortgezet. Het verwijt dat aan de medische dienst van de PI – aan de verpleegkundig specialist in het bijzonder – gemaakt wordt is dat zijn buik(pijn)klachten lange tijd zijn genegeerd en niet serieus zijn genomen. De verpleegkundig specialist heeft als verweer gevoerd dat klager tegen haar uitsluitend tijdens één consult buikpijnklachten heeft gemeld, en dat haar niet kan worden verweten dat de tumor bij klager niet eerder is ontdekt. Op grond van het dossier kan niet worden vastgesteld dat de verpleegkundig specialist klachten heeft genegeerd dan wel meer had kunnen of moeten doen dan zij heeft gedaan. Ongegrond.

** Onderstreepte titels bevatten een link. Klik op de titel om naar de link te gaan.*

[H2022/3998](#)

10. 18 augustus: Klaagster is dementerend en opgenomen in de zorginstelling waar verweerder als verpleegkundig specialist werkte. Na een val uit bed had klaagster pijn aan haar schouder en arm. Vanwege het afgesproken terughoudend beleid kreeg klaagster eerst enkel pijnmedicatie. Uiteindelijk is klaagster ruim twee weken later in het ziekenhuis onderzocht. De arm bleek uit de kom en klaagster is geopereerd. Het college komt tot het oordeel dat verweerder enkel onzorgvuldig heeft gehandeld als het gaat om het tijdstip van het insturen. Waarschuwing.

[Z2022/5146](#)

11. 21 december: Klacht tegen verpleegkundig specialist ongegrond. Klager verblijft op basis van een opgelegde tbs met dwangverpleging in een tbs-kliniek. De verpleegkundig specialist is als behandelcoördinator betrokken bij de behandeling. Klager is het niet eens met de gestelde diagnose en het besluit over te gaan tot een gedwongen behandeling met medicatie.